

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 5. 1844 EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες υπ' όψιν·

1. Το σχέδιον του Συντάγματος, τὸ ὁποῖον συζητήθη ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐπαρουσιάσθη εἰς ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς.

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ἡποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακοίνωσιν ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχὰς,

Ἄρου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συνωμολογήθη μετὰ ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ,

Ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν·

α) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔπεται

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ὁνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίτητου Τριάδος.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατούσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἦ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἠνωμένην δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὀμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρολλάκτως ὡς ἐκεῖναι τοὺς τε ἱεροὺς, ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνε-

ξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι, ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χυρᾶ-κτικισικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήμα-

τος οὐδείς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται, εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ.

Ἄρθρ. 9.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἀνθρωπὶς Ἀργυρήντος ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης ὀρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικῷ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδότες καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων θέλουσι εἶσθαι πολῖται Ἕλληνας.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων.

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 12.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ ἐάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἐξόδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οὐδεμία πρότασις ἀπορρίπτεται ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγαίνει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀπορρίπθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ἱπουργῶν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, οἱ δὲ Ἱπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

Ἄρθρ. 23.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖναι προσωπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἱπουργοῦ, ὅς τις διὰ μόννης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος.

Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὀλοκλήρου τοῦ Ἱπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων Ἱπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσωπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ἱπουργείου Διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ἱπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσει τὸν ὄρκον.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ἱπουργοὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Κράτους· ἀρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν.

Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμοῦ συλλήψεις, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσα παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἄρθρ. 26.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ γῶρας δύναται νὰ γενῆ ἄνευ Νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικὰ ἀρθρα συνθήκης τινὸς δύναται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικὸς καὶ ναυτικὸς βαθμοὺς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς οὐκ ἐνομοθετημένην θέσιν.

Άρθρ. 28.

Ο Βασιλεύς εκδίδει τ' **άναγκαια Διατάγματα** πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, δὲν δύναται δὲ ν' ἀναστειλῆ ποτὲ τὴν ἐνεργεῖαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

Άρθρ. 29.

Ο Βασιλεύς κυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς Νόμους.

Άρθρ. 30.

Ο Βασιλεύς συγκαλῆ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάτως δὲ, ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἑναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως Διάταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεισιν, τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Άρθρ. 31.

Ο Βασιλεύς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἑναρξιν, ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐτησίως Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύναται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 32.

Ο Βασιλεύς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκόμενας ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ἱπουργῶν διαταγμένων· πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστειὰν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ὀλοκλήρου τοῦ Ἱπουργοῦ.

Άρθρ. 33.

Ο Βασιλεύς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παμίσσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν Νόμου· δὲν δύναται ὅμως νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς πολίτας Ἑλλήνας.

Άρθρ. 34.

Ο Βασιλεύς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν Νόμον.

Άρθρ. 35.

Ἡ Βασιλικὴ χορηγήσις προσδιορίζεται διὰ Νόμου, τοῦ ὁποῦ ἡ διάρκεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῆ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

Άρθρ. 36.

Ο Βασιλεύς ὄθων, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσῃ ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὄρκον:

« Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου » Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν » τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους » τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίσω » τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ » Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Περὶ διαδοχῆς καὶ Ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 37.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά, καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ὄθωνος, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 38.

Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπίμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

Ἐν περιπτώσει ἐνάτου καὶ τουτου, ἄνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων καὶ εὐθείαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ Συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπίμενον ἀδελφόν του καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

Άρθρ. 39.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεύς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκείνης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

Άρθρ. 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄθωνος ἀπαιτεῖται νὰ προσβῆ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδοξοῦ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Άρθρ. 41.

Οὐδέποτε τα Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βαυαρίας δύναται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Άρθρ. 42.

Ο Βασιλεύς καθίσταται ἐνήλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὀγδοῦν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆ τὸν Ὄθωνον, ὀμνῶσι ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἱπουργῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γερουσιᾶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὄρκον. Ο Βασιλεύς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιασῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

Άρθρ. 43.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ᾖναι ἀνήλιξ, ἢ ἀπὼν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὁρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεικνύσαν τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὀρκιομοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀρίξεως τοῦ διαδόχου.

Άρθρ. 44.

Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ᾖναι ἀνήλιξ, ἢ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἥτις καὶ εἶται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίας.

Ο ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι πολίτης Ἑλλήν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαίτερος Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἰντιβασιλείας.

Άρθρ. 45.

Εν περιπτώσει χηρείας του Θρόνου, ή Βουλή και ή Γερουσία, εις έν συνερχόμεναι, εκλέγουσι προσωρινώς Αντιβασιλέα πολίτην Έλληνα του Ανατολικου δόγματος· τὸ δὲ Ἰπουργικὴν Συμβούλιον ενεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας του Αντιβασιλέως.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, εκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, εις ἐν μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας συνερχόμενοι, εκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ἔθλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 46

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως Βουλευτῆς και Γερουσιαστῆς.

Άρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ και ή Γερουσία συνεργῶνται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἐκτὸς ἀν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 και 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Άρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ και ή Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὅμως νὰ διασκέπτωνται κλεισμένων τῶν θυρῶν, ἢ μὲν Βουλὴ, κατ' αἵτησιν δέκα, ἢ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρῆπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Άρθρ. 49.

Ὅτε ἢ Βουλὴ ὅτε ἢ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι και ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἢ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Άρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ και ή Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ἰπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφορὰς, οἵτινες εἶναι ὑπ' ἄρχου νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡσάντις ζητησῶσιν.

Άρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ και ή Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἢ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἢ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, και ἰσάκις τὸ Σύνταγμα ὀρίζει, συνεργῶνται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Άρθρ. 52.

Οὐδεὶς φῆρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τε τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας και κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 53.

Κατ' ἔτος ἢ Βουλὴ και ή Γερουσία ψηφίζουν τὸν προϋπολογισμόν και ἀποφασίζουν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα και ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ

σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν και ἀπολογισμόν.

Άρθρ. 54.

Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ Νόμου.

Άρθρ. 55.

Βουλευτῆς ἢ Γερουσιαστῆς δὲν καταδιώκεται. οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Άρθρ. 56.

Βουλευτῆς ἢ Γερουσιαστῆς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει· τοιαύτη ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐναρξέως και τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Άρθρ. 57.

Βουλευταὶ και Γερουσιασταὶ ὁμνύουν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὄρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοσύου και ἀδιαίρετου » Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα και εἰς τοὺς Νόμους » τοῦ Κράτους και νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ ὄρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Άρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ και ή Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Άρθρ. 59.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

Άρθρ. 60.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος και ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας εκλέγονται.

Άρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾔηται ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

Άρθρ. 62.

Οἱ Βουλευταὶ εκλέγονται κατὰ τριετίαν.

Άρθρ. 63.

Διὰ νὰ εκλεγθῇ τις Βουλευτῆς ἀπαιτεῖται,

Νὰ ᾔηται πολίτης Ἑλληνα, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ και πολιτικά δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, και πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Άρθρ. 64

Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἑμμελοὺς ὑπηρεσίαν και δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως

των Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 65.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 66.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρ. 67.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημιώσεις δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἄρθρ. 68.

Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἔλλειπον μέχρι τῆς ἀνωτέρας ὀρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 70.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως.

Τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 71.

Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ διορισθῆ τις Γερουσιαστὴς πρέπει:

- 1) Νὰ ᾖ πολιτὴς Ἕλλην,
- 2) Νὰ ᾖ ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι,
- 3) Ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἄστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα.
- 4) Νὰ συνπλήρωσε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ

5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι,

α') Ἐἴτε μέλος, ἢ Ἰπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἔθνικῶν Κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

β') Ἐἴτε Πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δις, εἰς ἔθνικὰς Συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρουσίας, ἢ Βουλευτῆς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτῆς.

γ') Ἐἴτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας, ὀδηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ἔπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας.

δ') Ἐἴτε ἀνὴρ ἱστορικός διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδροτάτων χρηματικῶν θυσιῶν.

ε') Ἐἴτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ς) Ἐἴτε Ἰπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος.

ζ) Ἐἴτε Στρατηγὸς, Ἀντιστρατηγὸς, Ἰποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ἰπωναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτου.

η') Ἐἴτε Πρέσβυς, μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

θ') Ἐἴτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ι') Ἐἴτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφετών, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ια') Ἐἴτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ιβ') Ἐἴτε Πρόεδρος Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, τρις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ ἐξ ἑτῆ ὡς νομαρχικὸς Σύμβουλος ὑπηρετήσας.

ιγ') Ἐἴτε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητῆς.

ιδ') Ἐἴτε Ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεχθεὶς καὶ μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητῆς.

Ἡ ἔναρξίς των ἐν τοῖς ἑδαφίοις σ' μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογιζέσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου ἡμοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῆ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 73.

Ὁ διατελέτας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διακοστῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 74.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν Διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδοῦ λέξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμὸς.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταὶ, ἀμα συμπληρώσῃσι τὸ δέκατον ὀγδοὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ψηφοφορῶσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

Ἄρθρ. 76.

Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἄρχεται καὶ λήγει συγχρόνως μετὰ τὴν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 77.

Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας, ἐκτὸς τοῦ χρόνου κατ' ἂν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πράξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδρίασει, εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχεται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὀρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἄρθρ. 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ

πάσαν Βουλευτικήν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 79

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσεις πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχόν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 80.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῆ Ὑπουργός.

Ἄρθρ. 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ψηφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ᾖναι μέλη αὐτῶν. Ἐχουσι δὲ εἰσὸν ἐλευθέρων εἰς τὰς συνεδριάσεις των καὶ ἀκούονται. ὡσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύναται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 82.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῆ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῆ τοὺς Ὑπουργούς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταὶ, οἵτινες διορίσθησαν τυχόν, ἀφ' οὗ ἐπροτάθη ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγῆ.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὀρίσει τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρ. 84.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νομοῦ, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῆ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρνόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὄρων τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 86.

Ἡ Δικαιοσύνη παγίζεῖ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ Δικαστῶν, ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

Ἄρθρ. 87.

Οἱ Δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψηφρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουσι εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, εἰ μὴ ἂν θέλουσι κατασταθῆ τοιοῦτοι, θέλει ὀρισθῆ δι' εἰδικοῦ Νομοῦ, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Δικασταὶ καὶ τὰ ψηφρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, οὐκ δύναται νὰ παύσωσι, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 88.

Εἰσαγγελτεῖς, Ἀντιεισαγγελτεῖς καὶ Πιρηνόδικαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

Ἄρθρ. 89.

Οὐδεὶς ἀραιοῦται ἕκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὀρι-

σμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

Ἄρθρ. 90.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημοσίου, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 92.

Τὸ ὄρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρ. 93.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσιν τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

Ἄρθρ. 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἔμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ ἰανεισημείῳ.

Ἄρθρ. 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

Ἄρθρ. 96.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουσι ὀρισθῆ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Ἄρθρ. 98.

Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 99.

Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσῃ, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ σφοδρῶνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεών των.

Ἄρθρ. 100.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 101.

Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουσι δικάζεσθαι ὡς κατεπεύγουται. Νόμοι ἰδιαιτέροι, ἐκδοθησομένοι ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, θέλουσι ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουσι δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰσίου Πάγου.

Κἀνὲν δικαστήριον, κἀμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἕνευ Νόμου.

Άρθρ. 102.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁμοῦσι ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον, ἢ καὶ πρὶν τῶν τοιῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ Σύνοδος.

Άρθρ. 103.

Ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργεῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Άρθρ. 104.

Ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Άρθρ. 105.

Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, πρέπει νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

- α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.
- β) Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.
- γ) Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρῶν.
- δ) Περὶ τοῦ τύπου.
- ε) 1) Περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, 2) Περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.
- ς) Περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.
- ζ) Περὶ ὀργανισμοῦ ἔθνοφυλακῆς.
- η) Περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας.
- θ) Περὶ ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.
- ι) Περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρ. 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ ἴπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Άρθρ. 107.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφισροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ
Α. ΔΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιάν, Γ. Δοκός.

Οἱ πληρεξούσιοι

Ἁγίου Πέτρου.

Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ, Α. Κωνδάρης.

Αγράφων.

Νίκος Θεός, Κ. Γαλῆς, Αναγ. Ζωρογιαννίδης, Δ. Γῶτος
Ἀθηνῶν.

Μακρυγιάννης, Δ. Καλλιφρονᾶς, Στ. Βλάχος, Κ. Βαϊλάκης
Αἰγίνης.

Γεώργιος Λογιωτατίδης, Α. Μαρκέλλος.
Αἰγίου.

Αναστάσιος Δόντος.

Ἄμφοιστης.

Ν. Πανουριᾶς, Γ. Παππᾶ Ηλιόπουλος, Γ. Γιούλιος
Ανατολικοῦ.

Δημήτριος Βούλης, Παναγιώτης Σωτηρόπουλος.
Ανδριτζάνης (Φαναρίου).

Τζανέτος Χρηστόπουλος, Δῆμος Κωνσταντίνου.
Ἄνδρου.

Αντώνιος Μπερῆος, Ν. Γούναρης.
Ἄνδρου.

Κωνσταντῖνος Α. Λυμπερόπουλος, Ζ. Πέτροβας
Ἄνδρου.

Γρηγόριος Πατριαρχαῖας.

Ἄργους.

Χρήστος Βλάσης, Δημήτριος Πετρόπουλος.
Ἄποκίουρου.

Γεώργιος Βασιλόπουλος, Δῆμος Ταρναζῆας.
Ἄρκαδίας.

Ν. Πονηρόπουλος, Α. Γρηγοριόδης, Ιωάννης Τομαῆς, Α.
Παπατζώρης.

Ἄρτινῶν.

Ιω. Κομπότης, Αναγνώστης Α. Μόστρας.
Ἄσπροποταμιτῶν.

Ι. Αντ. Σωμάκης, Χρ. Χ. Πέτρου.
Ἄταλάντης.

Σ. Β. Τριχᾶς, Χρηστόδουλος Δημητρίου.
Βλωχοῦ.

Γαλάνης Μεγαπάνου, Κωνσταντῖνος Στάικου.
Βονίτσας.

Θ. Γρίδας.

Βολγάρων, Σέρβων καὶ Ορκαῶν

Χατζῆ Χρήστος.

Βάλτου.

Ἄνδρέας Ἴσκος.

Γαλαξειδίου.

Μελτιάδης Πρίμας, Σπυρίδων Λογοθετόπουλος.
Γαστούνης.

Χρῆσανθος Σισίνης, Ἰω. Αναγνωστόπουλος, Ν. Ι. Σαῦν, Π.
Χαλκιάπουλος.

Γουθίου.

Τζανεταῆς Γρηγοράκης, Π. Α. Γρηγοράκης.
Ἐμπλακίου.

Γ. Α. Πετρόπουλος, Χρ. Οἰκονομίδης.
Ἐβρουπόλεως.

Ἰω. Περίδης, Π. Γεραλόπουλος.
Ζητουνίου.

Γ. Διοβουνιώτης, Δρ. Μανσόλας.
Ζυγοῦ Αἰτωλίας.

Ἐ. Τσιόρτζη.

Ζυγοῦ Σπάρτης,

Π. Μυρομιχάλης, Στέφανος Χριστέας.
Ἰππειρωτῶν.

Κούστας Μάκος, Χ. Κλονάρης, Δέων Μελάς. Εἰ. Σίμο
Θεσσαλῶν.

Χρ. Πετρόπουλος, Ιω. Βελέντζας, Εἰ. Σχινᾶς, Κ. Αξελός.
Θηβῶν.

Σ. Μίλιος, Β. Θεαγένης.

Ἰου.

Στέφανος Βαλέττας, Δημήτριος Γαβρᾶς.
Καλαβρύτων.

Ἰωάννη Ζαῆμης, Ν. Πετιμεζᾶς, Κ. Ζωγράφος, Λινας.
Χαλαράμπης, Σωτ. Θεογαρόπουλος.

Καλαμών.

Α. Μυρομιχάλης, Κωνσ. Ἄθ. Κυριακός.

Καρπενησίου.

Δ. Γουβέλλης, Μ. Ίερομνήμων.
Καριστίας.

Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Κωνσταντίνος Ζέρβας, Β. Νικολαΐδης, Α. Π. Ίωάννου.

Καρυταίνης.

Δ. Πλαπούτσας, Γ. Α. Ίαντωνόπουλος, Β. Δημητρακόπουλος Κανέλλος Δελιγιάννης, Νικόλαος Μπούκουρας.
Κασσών.

Νικόλαος Γρηγοριάδης, Νικόλαος Ίουλίου.
Κέας.

Σπυρίδων Πάγκαλος, Δ. Κυριακίδης.
Κορίνθου.

Γεώργ. Νοταράς, Ίρριστείδης Ίρέντης, Α. Πρωτοπαπᾶ Γεώργιος Ίωάννου, Ί Αναγνώστης Ίλευθερίου.
Κορώνης.

Γεώργιος Μπάστας, Μιχαήλ Γ. Σχινᾶς.
Κραβδόρων.

Ίω. Φαρμάκης, Μ. Ίω. Μιχαλόπουλος.
Κρητῶν.

Δημήτριος Καλλέργης, Νικόλαος Καλλέργης, Νικόλα Ίρενιέρης, Π. Ζερβουδάκης, Στρατῆς Δελιγιαννάκης, Γ. Πεζνός, Ίάκωβος Κουμῆς, Δημήτριος Χρυσταφόπουλος.
Λαγίας.

Μ. Γουελῆς.

Λεθαδεΐας.

Εμ. Σπυρίδωνος, Αντώνιος Γεωργαντᾶς, Στάμος Ι. Νάκο.
Ίω. Σωληναράτος.

Λεονταρίου.

Νικητηρᾶς Σταματελόπουλος, Αρριστείδης Αναγνωσταρᾶ Χ. Μιλιάνης, Ίω. Φλέσσας.
ΊΑεωνίδου.

Εμμανουήλ Χ. Τσοῦχλος.
Λοιδωρικίου.

Ί Αναστάσιος Λοιδωρικής, Ίωάννης Σιαφάκας.
Μαΐνης.

Νικόλαος Πιεράκος, Δ. Πουλικάκος.
Μακεδόνων.

Α. Παΐκος, Διαμαντῆς Ν. Ίολύμπιος, Δ. Τσάμης Κερκτάσος, Κωνσταντίνος Δόσιος.
Μαλανδρόνου.

Χαραλάμπης Παππολίτης, Ί Αναγ, Σταματόπουλος.
Μαλεδρόνου.

Ί Ηλίας Δημητρακαράκος
Μεγχερίδος.

Μελέτης Χ. Μελέτης, Γ. Οικονόμου.
Μεθώνης.

Φ. Πουλόπουλος.
Μενδενίτσης.

Γεώργιος Τερνιζιώτης, Ί Αναγνώστης Ίγκολφόπουλος.
Μεσολογγίου.

Σπυρίδων Τρικούπης.
Μηλαίας.

Βενετσάνος Κυβέλος.
Μικρομάνης.

Εὐστάθιος Παππασταθόπουλος.
Μισσηρᾶ.

Π. Μπαρπιτζιώτης, Νικόλαος Κορριωτάκης, Ί Εμμ. Μελετόπουλος, Σπυρίδων Κοπανίτσας.
Μυκόνου.

Μ. Σολωμῆς, Γ. Γρυπάρης.
Μονεμβατίας.

Ίωάννης Κρανίδης, Κυριακός Δ. Χαραμῆς.

β) Παραγγέλλομεν ἀπάσας τὰς Δικαστικὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς τοῦ Κράτους Ἀρχὰς, καὶ πάντας, νὰ πρῶσιν ἀπαρασαλεύτως τὸ παρὸν Πολιτικὸν Σύνταγμα.

γ) Τὸ ἡμέτερον Ἰπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῆν 18 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους μετὰ Χριστὸν, καὶ δωδεκάτου τῆς ἡμετέρας Βασιλείας.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. Δ. ΜΕΛΑΣ.

Ἐ Κ Τ Η Σ Β Α Σ Ι Λ Ι Κ Ἡ Σ Τ Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ.

Νάξου.

Μανουήλ Ζανετῆς, Μ. Μαρκοπολίτης.
Ναυπακτο-Βενετίου.

Ί Αναγνώστης Κίτζου, Π. Ί Αλεξίου, Σπῦρος Πασαπόρτης.
Ναυπλίας (πέλειος).

Σπ. Παπαλεξόπουλος, Π. Γ. Ίόδιος.
Ναυπλίας (ἐπαρχίας).

Μιχαήλ Ίατρὸς.
Νεοκάστρου.

Ν. Οικονομίδης, Α. Βάγκαλης.
Νησίου.

Π. Καλαμαριώτης, Π. Δαριώτης.
Ξηρομέρου.

Ν. Μαυρομμάτης, Ν. Τσέλιος.
Ξηροχωρίου.

Βαπτιστῆς Δρόσος, Δ. Βερόλης.
Πάρου.

Ζώρτζης Μαυρογένης, Δ. Π. Δημητρακόπουλος.
Πατρῶν.

Λόντος, Κ. Τσερετίδης, Κ. Κωνσάκης, Α. Καλαμογδάρτης.
Πόρου.

Κωνσταντίνος Λογοθέτης Δουζίνας, Γεώργιος Σ. Κριεζῆς.
Πύργου.

Δημήτριος Αὐγερινός, Αἰσάνδρος Βιλαέτης.
Σαλαμίνος.

Ί Αναγνώστης Καρνέσης, Α. Παππᾶ Νικολάου.
Σαμίων.

Α. Λυκοῦργος, Σταμάτης Γεωργιάδης.
Σαντορόνης.

Νικόλαος Γερασίμου Ίγγλέσης, Θωμᾶς Σ. Μαρκεζίνης.
Σίφου.

Ίωάννης Πιτάρης, Ίωάννης Βασιλείου.
Σκ. π.λου, Σκιζίου κλ.

Α. Ἀποστολίδης, Δημήτριος Φαλκίδης.
Σουλιωτῶν.

Κίτζος Τζαβέλας, Κ. Μπότσαρης.
Σπετσῶν.

Βασίλειος Ν. Ίορλόφ, Α. Ί Ανδρούττος, Ί Ανδριανός Α. Σωλίου, Διομίδης Κυριακοῦ.
Σταυροπηγίου.

Χρ. Καπετανάκης, Π. Ι. Καπετανάκης.
Σύρου.

Ζ. Μαραγκός, Α. Ρενουάροζ.
Τήνου.

Ίάκωβος Παξημάδης, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βιτάλης.
Τριπόλειος.

Β. Χριστακόπουλος, Γ. Ίρεβελιώτης, Γ. Παππαδόπουλος,
Ρ. Παλαμίδης.
Ίόρας.

Γεώργιος Κουντουριώτης, Γλίκας Γ. Γκιώνη, Δ. Στ. Μπουνούρης, Μ. Α. Τσαμαδός, Ίω. Κ. Δαμιανός.
Ίπάτης.

Εὐαγγέλης Μ. Κοντογιάννης.
Φουκᾶ (Σπάρτης).

Δ. Πετροπουλάκης.
Χαλκίδος.

Νικόλαος Κριεζιώτης, Ίω Οικονόμου, Α. Πετσάλης.
Χίου.

Νικόλαος Πρασακάκης, Γ. Γλαράκης.
Ίψαρίων.

Α. Μοναρχίδης, Κ. Κανάρης, Α. Γιαννιτζῆς, Δ. Παπανικολῆ.